

کاربرد داروهای بیهوش کننده در ماهیان زینتی

رقیه صفری^۱، زهرا روحی^۲

- ۱- استادیار گروه شیلات، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، ایران.
 ۲- دانشجوی دکتری شیلات، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، ایران.
 *fisheriessafari@yahoo.com

تاریخ دریافت: شهریور ۱۳۹۴ تاریخ پذیرش: اسفند ۱۳۹۴

چکیده

تکثیر و پرورش ماهیان زینتی از اهمیت اقتصادی بالایی برخوردار است توسعه چشمگیری داشته است. کاهش تلفات طی عملیات استرسزا (تکثیر، حمل و نقل، و ...) نقش مهمی در تجارت ماهیان زینتی دارد. استفاده از تکنیک بیهوش نمودن آبزیان می تواند منجر به کاهش فعالیت های فیزیولوژیکی و نهایتاً کاهش استرس وارده و جلوگیری از بروز بیماری ها و تلفات بعدی به ویژه در اثر عوامل ثانویه شود. داروهای بیهوش کننده شیمیایی و گیاهی مختلفی در ماهیان استفاده می شود. با توجه به گستردگی کاربرد بیهوشی در مراکز پرورش ماهیان و نیز تنوع در داروهای بیهوش کننده، نیاز به داروهای بیهوشی مناسب، قابل دسترس و ارزان ضروری می باشد. علاوه بر این، ماهیان زینتی از تنوع گونه ای بالایی برخوردارند، تفاوت های فیزیولوژیک آن ها نیز بسیار بالا است و در پاسخ به تغییرات محیطی پاسخ های متفاوتی از خود بروز می دهند. لذا تعیین غلظت مناسب داروهای بیهوشی برای هر گونه ضروری می باشد.

کلمات کلیدی: ماهیان زینتی، بیهوشی، گیاهان دارویی، استرس.

مقدمه

تکثیر و پرورش ماهیان زینتی یکی از بخش‌های مهم صنعت آبزی-پروری است. این بخش با تجارت حدود ۱۳۰ میلیون قطعه ماهی از حدود ۶۰۰ گونه نقش مهمی در اشتغال‌زایی در مناطق مختل کشور داراست (نظری و همکاران، ۱۳۹۳). دستکاری ماهیان به هنگام انجام فعالیت‌های تحقیقاتی، واکسیناسیون، تشخیص رسیدگی جنسی و تکثیر مصنوعی، حمل و نقل ماهیان، اعمال جراحی یا هر گونه عملیات مشابه، منجر به استرس حاد می‌شود (شریف‌روحانی و همکاران، ۱۳۸۶). چنین فعالیت‌هایی ممکن است موجب اثرات منفی رفتاری و فیزیولوژیکی مانند کاهش تغذیه، کاهش ایمنی بدن و نواقص تولید مثل (کاهش کیفیت تخم و اسپرم) شود (Wagner et al. 2002; Feng et al. 2011; Pedrazzani and Neto, 2014).

کاربرد داروهای بیهوش کننده منجر به کاهش فعالیت‌های فیزیولوژیکی و نهایتاً کاهش استرس وارده و جلوگیری از بروز بیماری‌ها و تلفات بعدی به‌ویژه در اثر عوامل ثانویه می‌شود (کیهانی و همکاران، ۱۳۹۲). بیهوشی حالتی قابل برگشت از عدم احساس برای سلول‌ها، بافت‌ها و اندام‌های بدن می‌باشد. در این حالت فعالیت قشر مخ برای مدتی مختل می‌شود (حلاجیان و همکاران، ۱۳۹۰). به‌طور کلی، هدف از ایجاد بیهوشی، به‌وجود آوردن حالت عدم انقباض و استراحت در عضلات و عدم بروز واکنش یا عکس-العمل‌های غیرارادی نظیر عدم احساس درد می‌باشد. در این حالت فرد عمل کننده فرصت می‌یابد با سرعت عمل بیشتر و بدون وارد کردن ضربه به ماهی هر گونه عملیاتی را روی ماهی زنده اجراء کند (حلاجیان و همکاران، ۱۳۹۰).

بیهوش کننده‌ها در سطح آبشش جذب و وارد جریان سرخرگ می‌شوند (Mavadati and Habibian, 2011). علاوه‌براین، داروهای بیهوش کننده موجب قطع تنفس می‌شوند، به عبارتی منجر به افزایش دی‌اکسید کربن و کاهش غلظت اکسیژن در خون می‌شوند (Gholipour Kanni et al., 2011)، سپس با قرار دادن ماهیان بیهوش شده در آب تازه (فاقد داروی بیهوشی)، داروی بیهوش کننده یا متابولیت آن از طریق آبشش‌ها دفع می‌شود (Gholipourkanani and Ahadizadeh, 2013). استفاده از مواد بیهوش کننده، خود می‌تواند اثرات مخربی را در ماهی به دنبال داشته باشد که با توجه به نوع ماده بیهوشی متفاوت است، بنابراین در انتخاب و بکارگیری مواد بیهوش کننده در آبزی‌پروری باید به فاکتورهای متعددی توجه داشت که از آن جمله می‌توان به موارد زیر اشاره نمود (تجار و همکاران، ۱۳۹۰؛ زرغام و همکاران، ۱۳۹۱؛ غفاری و خسروانی‌زاده، ۱۳۹۱):

۱- بیهوشی را سریع و با حداقل استرس القاء کند (کم‌تر از ۱۵ دقیقه و ترجیحاً کم‌تر از ۳ دقیقه).

- ۲- زمان برگشت از بیهوشی کوتاه باشد (۵ دقیقه یا کم‌تر).
- ۳- غیرسمی باشد و ضریب ایمنی بالایی برای ماهی داشته باشد.
- ۴- برای انسان و محیط‌زیست خطرناک نباشد.
- ۵- اثر پایدار در فیزیولوژی و رفتار ماهی نداشته باشد.
- ۶- به سرعت دفع یا متابولیزه شود و در بافت‌ها باقی نماند و نیازی به دوره‌ی دفع دارو نباشد.
- ۷- قابلیت حلالیت مطلوبی در آب داشته باشد و در غیر این صورت حلال‌های آن به مقدار کافی در دسترس و ارزان باشد.
- ۸- در دسترس و ارزان قیمت باشد.

عوامل بیهوش کننده شیمیایی

مواد شیمیایی مختلفی نظیر تریکائین متانوسولفونات (MS₂₂₂)، کوئینالدین، متومیدات، ۲-فنوکسی اتانول و بنزوکائین برای بیهوشی ماهی استفاده می‌شود (Thomas and Robertson, 1991; Hseu et al., 1998; Mattson and Rippe, 1998; Wagner et al., 2002; Kolanczyk et al., 2003; Palic et al., 2006). به عنوان مثال، Stockman و همکاران در سال ۲۰۱۳ اثر MS₂₂₂ را بر بیهوشی ماهی کوی^۱ مورد بررسی قرار دادند. دز پیشنهادی برای ماهی کوی بین ۵۰ تا ۱۹۰ میلی‌گرم در لیتر می‌باشد و غلظت‌های بالاتر به دلیل قطع فعالیت سرپوش آبششی توصیه نمی‌شود. Mousavi و همکاران (۲۰۱۲)، غلظت مناسب MS₂₂₂ را برای ماهی بنی^۲ ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر اعلام کردند. علاوه بر این، Ahadizadeh و Gholipourkanani در سال ۲۰۱۳ از پروپوفول (۲ و ۶ در ۱۰۰ پروپوفول فنل) به عنوان بیهوش کننده در ماهی قرمز^۳ با وزن ۸±۲ گرم استفاده کردند و مناسب‌ترین دز بیهوشی را ۷ میلی‌گرم در لیتر بیان نمودند. پروپوفول یکی از داروهای بیهوش کننده عمومی به شمار می‌رود که علاوه‌بر بیهوش‌کنندگی سریع و عوارض جانبی کم‌تر، برگشت از بیهوشی سریع‌تری نسبت به سایر داروهای بیهوشی دارد (پیغان و همکاران، ۱۳۸۸).

امروزه به‌دلیل اثرات سوء این مواد بر سلامت انسان و ماهی وجود باقی‌مانده‌های مواد شیمیایی در بافت آبزیان، امکان مقاومت دارویی و عدم تأثیر مناسب این داروها بر آبزیان از یک طرف و وجود اثرات سمی و سرطان‌زا بودن بر اکوسیستم‌های زنده و انسان از طرف دیگر، بهره‌گیری از این مواد محدود شده است (Boyer et al., 2009; Roohi and Imanpoor, 2015). بنابراین نیاز به جایگزینی آن‌ها با دارویی که فاقد چنین معایبی بوده و مؤثر نیز باشد، وجود دارد. در سال‌های اخیر آزمایشاتی برای جایگزین کردن

¹ Koy

² *Barbus sharpeyi*

³ *Carassius auratus*

همکاران، ۱۳۹۲). این گیاه بوته‌ای استوار و چند ساله دارد و به صورت وحشی در بیش‌تر مناطق ایران وجود دارد، از سنبل‌الطیب به عنوان والیوم گیاهی شده است (Komori et al., 2006). از جمله ترکیبات موجود در این گیاه می‌توان به اسیدوالرینیک و ایزو والرینیک اسید، کتون‌ها (والرانون)، والرینول، مالیول و والرینال اشاره کرد (Graham and Johnstone, 2003). از عصاره ریشه این گیاه به‌عنوان ترکیب ضد استرس در ماهی دم‌شمشیری^۵ (Hajibeglou and Sudagar, 2010) و بیهوشی ماهی قرمز (صدیق اعتقاد و همکاران، ۱۳۸۷) استفاده شده است. همچنین یعقوبی و همکاران در سال ۱۳۹۲ از عصاره سنبل‌الطیب برای بیهوشی گربه‌ماهی پنگوسی استفاده کردند. مطالعات نشان داده است که اثرات آرام بخشی گیاه سنبل‌الطیب به ترکیب اسیدوالرینیک مرتبط است که با مهار آنزیم مسئول کاتابولیسم گابا (GABA) و گیرنده‌های آن، موجب افزایش غلظت گابا در نسوج مغزی، کاهش فعالیت هسته‌های مغزی و در نتیجه آرام‌بخشی می‌گردد (صدیق اعتقاد و همکاران، ۱۳۸۷؛ یگانه و ملکی، ۱۳۹۲).

نعناع

نعناع سبز (*Mentha spicata*) متعلق به خانواده لامیاسه با سرشاخه‌های معطر است که مصارف صنعتی و دارویی فراوانی دارد. از اسانس این گیاه در زمینه تهیه داروهای مسکن در درمان تب، سردرد و در صنایع غذایی به عنوان طعم‌دهنده غذاها و شیرینی‌جات استفاده می‌شود (زارع‌ده‌آباد و اسرار، ۱۳۸۸). گونه نعناع خوراکی از لحاظ ترکیب اسانس تفاوت‌هایی با گونه‌های نعناع دارد که اصلی‌ترین این تفاوت‌ها عدم وجود منتول و تشکیل شدن ترکیبی به نام کاروون است (Feo et al., 1998). اثر بی‌حس‌کنندگی کاروون روی سیستم عصبی مرکزی و محیطی شامل اثرات ضد درد، آرام بخش و ضد تشنج است (Roohi and Imanpoor, 2014). Imanpoor و Pedrazzani و Neto در سال ۲۰۱۴ از نعناع برای بیهوشی دلقک‌ماهی استفاده کردند. علاوه‌براین، Roohi و Imanpoor در سال ۲۰۱۵ اثر بیهوش‌کنندگی اسانس نعناع را در ماهی کپور معمولی مطالعه کردند و مناسب‌ترین غلظت را ۵ میلی‌لیتر در لیتر بیان کردند.

سایر بیهوش‌کننده‌های گیاهی

صدیق اعتقاد و همکاران در سال ۱۳۸۷ از عصاره گیاه بادرنجبویه، خشخاش و شقایق برای بیهوشی ماهی قرمز استفاده کردند. در این مطالعه به دلیل مشاهده تشنجات ایجاد شده توسط بادرنجبویه و نیز

گیاهان در بیهوشی آبزیان با مواد شیمیایی پر خطر در صنعت آبزی‌پروری صورت گرفته است که در ادامه به آن‌ها می‌پردازیم.

میخک

درخت میخک از خانواده Myrtaceae که نام علمی آن *Syzygium aromaticum* است. اسانس میخک در صنعت عطرسازی، صابون‌سازی، محلول‌های دهان‌شویه، طب سنتی و نیز به‌عنوان مسکن در دندانپزشکی استفاده می‌گردد (میرحیدری، ۱۳۷۲؛ زرگری، ۱۳۷۶). اسانس میخک دارای ۸۳ تا ۸۷ درصد اتوژنول است که ۱۰ درصد آن را استیل اتوژنول تشکیل می‌دهد. ارزش تجاری اسانس نیز بستگی به مقدار همین ماده دارد (اخلاقی و میراب بروجردی، ۱۳۷۸). خواص آنتی‌اکسیدانی، ضد قارچ، ضد ویروس و ضد باکتری نیز برای اسانس میخک گزارش شده است (غفاری و همکاران، ۱۳۹۲).

میخک و مشتقات آن به دلیل ایجاد بیهوشی در غلظت‌های پایین، ایجاد و بازگشت از بیهوشی به صورت آرام و بدون هیجان، عدم تلفات و رفتارهای غیرطبیعی پس از برگشت از بیهوشی، قیمت ارزان نسبت به بیهوش‌کننده‌های شیمیایی، دسترسی آسان، دفع سریع از بدن و عدم سمیت برای مصرف‌کننده انسانی، به یک بیهوش‌کننده متداول در آبزی‌پروری تبدیل شده است (شریف‌پور و همکاران، ۱۳۸۱؛ سلطانی و همکاران، ۱۳۸۳). در ایران تا کنون از میخک برای بیهوشی ماهی آنجل^۱ (غفاری و همکاران، ۱۳۹۲)، ماهی بنی (موسوی و همکاران، ۱۳۹۲)، ماهی گوپی^۲ ماده (تجری و همکاران، ۱۳۹۱)، گربه‌ماهی پنگوسی^۳ (یعقوبی و همکاران، ۱۳۹۲)، کپور معمولی (Roohi and Imanpoor, 2014)، قزل‌آلای رنگین کمان (سلطانی و همکاران، ۱۳۸۰) و تاس‌ماهی ایرانی (محمدی ارانی، ۱۳۸۵) استفاده شده است. علاوه‌براین، Pedrazzani و Neto (۲۰۱۴)، از اسانس میخک برای بیهوشی دلقک‌ماهی^۴ استفاده کردند. علی‌رغم مزایای ذکر شده در مورد میخک، یکی از مشکلاتی که استفاده از آن به‌ویژه در فضاهای کوچک و بدون تهویه می‌تواند برای کاربر ایجاد کند، سر درد، حالت تهوع و خستگی ناشی از بوی این ماده است (Velisek et al., 2005).

سنبل‌الطیب

سنبل‌الطیب یا علف گربه از خانواده Valerianaceae، از جمله گیاهانی است که شاید قابل جایگزینی با میخک باشد (یعقوبی و

¹ *Pterophyllum scalare*

² *Poecilia reticulata*

³ *Pangasius sutchi*

⁴ *Amphiprion ocellaris*

⁵ *Xiphophorus helleri*

منابع

- گستره تغییرات زمانی وسیع، استفاده از آن پیشنهاد نگردید. تأثیرات بادرنجبویه برسیستم عصبی مرکزی، خصوصاً در درمان آلزایمر مشخص گردیده است (Akhondzadeh et al., 2003). همچنین تأثیرات عصاره این گیاه بر گیرنده‌های استیل کولینی اثبات شده است (Wake et al., 2000). علاوه بر این، عصاره بادرنجبویه و مریم گلی برای بیهوشی کپور معمولی بکار برده شده است (یگانه و ملکی، ۱۳۹۲). گیاه مریم گلی دارای ترکیبات مواد تاننی، فلاونوئید، مواد رزینی و اسانس‌های ساپونین می‌باشد و خاصیت آرام‌بخشی دارد. اسانس گیاه مریم گلی از طریق فعال نمودن سیستم اوپیوئیدی اثر ضد درد خود را اعمال می‌کند (Eidi et al., 2008).
- وج یا سوسن صغیر متعلق به خانواده Araceae و با نام علمی *Acorus calamus* یک گیاه دارویی معطر است. این گیاه حاوی ترکیبات فیتوکمیکال می‌باشد که از رشد باکتری گرم منفی آئروموناس هیدروفیلا در شرایط آز مایشگاهی جلوگیری می‌کند (Bhuvanewari et al., 2015). از اسانس وج برای بیهوشی در ماهی کوی استفاده کردند و دز ۲/۵ میلی گرم در لیتر را بهینه تشخیص دادند (Bhuvanewari et al., 2015). علاوه بر این، Zeppenfeld و همکاران در سال ۲۰۱۴ از به‌لیمو برای بیهوشی گربه ماهی نقره‌ای با میانگین وزنی $262 \pm 73/5$ گرم استفاده و غلظت ۴۰ میکرولیتر در لیتر را مناسب‌ترین مقدار گزارش کردند. گیاه بخ‌لیمو از جمله گیاهان دارویی از تیره شاه‌پسند با نام علمی *Aloysia triphylla* است (قائمی و همکاران، ۱۳۸۵). از این گیاه به‌عنوان مسکن در تسکین دردهای عصبی، شل کننده عضلات شکم و تب‌بر استفاده می‌شود (Smith, 2005).
- ### نتیجه‌گیری کلی
- استفاده از داروهای بیهوشی در ماهیان اهمیت ویژه و کاربردهای فراوانی دارد. داروهای بیهوش کننده در کاهش یا به‌حداقل رساندن استرس در ماهیان مؤثر شناخته شده‌اند و در سال‌های اخیر، انواع مختلفی از داروهای بیهوش کننده به‌عنوان ضد استرس برای کمک به صید، دستکاری، تکثیر مصنوعی، عملیات جراحی و حمل و نقل ماهیان استفاده می‌شود. فاکتورهای متعددی مانند گونه ماهی، اندازه بدن، جنسیت ماهی و کیفیت آب (مانند سختی، دما و شوری) بر عملکرد بیهوش کننده‌ها اثر می‌گذارند. باید توجه داشت اگرچه بیهوش کننده‌ها می‌توانند ابزای ارزشمند برای اطمینان از آسایش حیوان طی این وقایع باشند، با این حال می‌توانند اثرات جانبی ناخواسته‌ای داشته باشند که در نتیجه باید با احتیاط مورد استفاده قرار گیرند.
- اخلاقی، م. و میراب‌بروجردی، م.، ۱۳۷۸. بررسی اثر بیهوش‌کنندگی گل میخک در ماهی و تعیین LC₅₀ آن. مجله دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران. دوره ۵۴، شماره ۲، صص ۴۹-۵۲.
- پیغان، ر.، خواجه، غ.، نداف، ه. و لرکی، س.، ۱۳۸۸. بررسی تأثیر بیهوشی با پروپوفول بر برخی فاکتورهای خونی ماهی کپور علف‌خوار (*Ctenopharyngodon idella*). مجله بهداشت و بیماری‌های دام. دوره ۳، شماره ۲، صص ۳۷-۴۵.
- تجار، س.، خدادادی، م. و جواهری، م.، ۱۳۹۰. مقایسه دوز مناسب سه ماده بیهوشی ۲-فنوکسی اتانول، عصاره گل میخک و PI222 در ماهی کپور نقره‌ای. مجله پژوهش‌های علوم و فنون دریایی. صص ۴۱-۵۲.
- تجری، م.، عظیمی، ع.، کلنگی‌میاندره، ح.، ایزی، ر. و شریف-راد، ع.، ۱۳۹۱. اثر اسانس گل میخک بر بیهوشی ماهی گوبی ماده (*Poecilia reticulata*). مجله زیست‌شناسی جانوری. دوره ۴، شماره ۴، صص ۲۶-۲۱.
- حلاجیان، ع.، کاظمی، ر. و یوسفی‌جوردهی، ا.، ۱۳۹۰. اثر پودر گل میخک بر مدت زمان بیهوشی و بازگشت از بیهوشی در فیل ماهی (*Huso huso*) پرورشی ۴ ساله. مجله شیلات، دانشگاه آزاد واحد آزادشهر. سال ۵، شماره ۲، صص ۱۴۰-۱۳۳.
- زارع ده‌آبادی، س. و اسرار، ز.، ۱۳۸۸. بررسی اثر مقدار اضافی عنصر روی (Zinc) بر القای تنش اکسیداتیو و تجمع برخی عناصر در گیاه نعنای سبز (*Mentha spicata*). مجله زیست‌شناسی ایران. جلد ۲۲، شماره ۲، صص ۲۲۸-۲۱۸.
- زرگری، ع.، ۱۳۷۶. گیاهان دارویی. انتشارات دانشگاه تهران. چاپ چهارم، صص ۳۲۷-۳۱۹.
- سلطانی، م.، امیدبیگی، ر.، رضوانی، س.، مهرابی، م. و چیت-ساز، ح.، ۱۳۸۰. مطالعه اثرات هوشبری اسانس و عصاره گل میخک در ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان تحت برخی شرایط کیفی آب. مجله دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران. دوره ۵۶، شماره ۴، صص ۸۹-۸۵.
- سلطانی، م.، غفاری، م.، خضرائی‌نیا، پ. و بکایی، س.، ۱۳۸۳. مطالعه اثرات بیهوشی اسانس گل میخک هندی بر پارامترهای هماتولوژیک، برخی آنزیم‌های خون و آسیب‌شناسی بافت‌های مختلف ماهی کپور معمولی. مجله دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران. دوره ۵۹، شماره ۳، صص ۲۹۹-۲۹۵.

نظری، ع.، قاسمی، ص. و محمودی، ن.، ۱۳۹۳. تأثیر غلظت‌های مختلف داوری بیهوشی MS222 بر کیفیت آب در حمل و نقل شبیه‌سازی شده ماهی زینتی *Monodactylus arenteus* نشریه توسعه آبی‌پروری. سال ۸، شماره ۳، صص ۸۴-۷۷.

محمدی ارانی، م.، ۱۳۸۵. بررسی اثر اسانس میخک بر بیهوشی بچه تاس ماهی ایرانی (*Acipenser persicus*). فصلنامه علمی- پژوهشی تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران. جلد ۲۲، شماره ۳، صص ۱۹۲-۱۸۸.

میرحیدر، ح.، ۱۳۷۲. معارف گیاهی. نشر فرهنگ اسلامی. جلد ۲، چاپ اول، صص ۴۲۱-۴۱۶.

موسوی، س.م.، مجدی‌نسب، ا.، باوری، و.، رجب‌زاده قطرمی، ا. و راضی جلالی، م.، ۱۳۹۲. تعیین محدوده سمیت و غلظت نیمه کشندگی اوژنول در ماهی بنی (*Barbus sharpeyi*). فصلنامه علمی- پژوهشی تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران. جلد ۲۹، شماره ۳، صص ۵۶۰-۵۵۱.

یعقوبی، م.، پیکان‌حیرتی، ف.، درافشان، س. و بهرامی باباحیدری، ص.، ۱۳۹۲. القاء بیهوشی در گربه ماهی پنگوسی (*Pangasius sutchi*) با استفاده از عصاره سنبل‌الطیب (*Valerian officinalis*) و مقایسه آن با عصاره گل میخک. فصلنامه علمی پژوهشی علوم و فنون شیلات. دوره ۲، شماره ۴، صص ۷۴-۶۹.

یگانه، س. و ملکی، پ.، ۱۳۹۲. مقایسه اثر بیهوش‌کنندگی عصاره سنبل‌الطیب (*Valeriana officinalis*)، بادرنجبویه (*Melissa officinalis*) و مریم‌گلی (*Salvia officinalis*) بر روی بچه‌ماهی کپور معمولی. نشریه بهره‌برداری و پرورش آبزیان. جلد ۲، شماره ۲، صص ۷۷-۶۵.

Akhondzadeh, S., Norozian, M., Mohammadi, M., Ohadinia, S., Jamshidi, H.A. and Khani, K., 2003. *Melissa officinalis* extract in the treatment of patients with mild to moderate Alzheimer's disease: a double blind, randomized, placebo controlled trial. *Neurol Neurosurg Psychiatry*, 74: 863-866.

Bhuvanewari, R., Manickam, N. and Saravana Bhavan, P., 2015. Calamus oil as an anesthetic for *Cyprinus carpio* (ornamental koi). *International Journal of Pure and Applied Bioscience*, 3(1): 18-26.

Boyer, S.E., White, J.S., Stier, A.C. and Osenberg, C.W., 2009. Effects of the fish anesthetic, clove oil (eugenol), on coral health and growth. *Journal of Experimental Marine Biology and Ecology*, 369: 53-57.

Eidi, A., Eidi, M. and Badiei, L., 2008. Antinociceptive effects of essential oil of *Salvia*

شریف‌پور، ع.، سلطانی، م.، عبدالحمی، ح. و قیومی، ر.، ۱۳۸۱. اثرات بیهوش‌کنندگی اسانس گل میخک در شرایط مختلف pH و درجه حرارت در بچه‌ماهیان کپور معمولی. مجله علمی شیلات ایران. شماره ۴، صص ۷۴-۵۹.

شریف‌روحانی، م.، حقیقی، م.، عصائیان، ح. و لشتوآقایی، غ.، ۱۳۸۶. بررسی اثر بیهوشی اسانس آویشن شیرازی (*Zataria multiflora*) بر ماهی آزاد دریای خزر (*Salmo trutta caspius*) و ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان پرورشی (*Oncorhynchus mykiss*). مجله علمی شیلات ایران. سال ۱۶، شماره ۴، صص ۱۰۶-۹۹.

صدیق اعتقاد، س.، قوامی، س.، مرتضوی، ج. و میرزایی، ح.، ۱۳۸۷. اثرات بیهوشی عصاره گیاهان سنبل‌الطیب (*Valerian officinalis*)، بادرنجبویه (*Melissa officinalis*)، خشخاش (*Papaver somniferum*) و شقایق (*Papaver bracteatum*) بر ماهی قرمز حوض (*Carassius auratus*). مجله علمی شیلات ایران. سال ۱۷، شماره ۱، صص ۹۸-۹۱.

ضرغام، د.، شریف‌روحانی، م.، فلاحت ناصر آباد، ع. و باشتی، ط.، ۱۳۹۱. بررسی اثر بیهوش‌کنندگی عصاره‌های آبی و الکلی تنباکو (*Nicotiana tabacum*) بر ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان (*Oncorhynchus mykiss*). مجله علمی شیلات ایران. سال ۲۱، شماره ۴، صص ۴۰-۳۳.

غفاری، م.، خسروانی‌زاده، ع.، قزایی، ا.، صالحی، ح.، ابطحی، ب. و راهداری، ع.، ۱۳۹۲. اثرات بیهوش‌کننده اسانس میخک بارگذاری شده با نانو ذرات آهن در ماهی آنجل. مجله دامپزشکی ایران. دوره ۹، شماره ۳، صص ۸۸-۸۱.

غفاری، م. و خسروانی‌زاده، ع.، ۱۳۹۱. اثر اسانس گل میخک بارگذاری شده بر نانو ذرات آهن روی شاخص‌های آنزیمی و بافت‌شناسی ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان. پاتوبیولوژی مقایسه‌ای. سال ۹، شماره ۴، صص ۸۳۶-۸۲۷.

قائمی، ع.، خورشیدی، د.، مرادی، ع.، اختر، س.، مازندرانی، م. و بازوری، م.، ۱۳۸۵. تأثیر عصاره الکلی گیاه به‌لیمو بر زخم‌های جلدی ناشی از استافیلوکوکوس اورئوس در مدل حیوانی. فصلنامه علمی پژوهشی تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران. جلد ۲۲، شماره ۳، صص ۲۴۹-۲۴۲.

کیهانی، س.ح.، حسینی‌فرد، م. و قاسم‌نژاد بصرا، ح.، ۱۳۹۲. بررسی تأثیر عصاره آبی، متانولی، اتانولی و اسانس گیاه لُرک (*Pterocarya fraxinifolia*) به عنوان یک ماده بیهوش‌کننده بر روی ماهی کپور معمولی. فصلنامه علوم تکثیر و آبی‌پروری. سال ۱، پیش شماره ۲، صص ۷۸-۷۱.

- Barbus sharpeyi*. Comparative Clinical Pathology, 21: 859-863.
- Palic, D., Herolt, D.M., Andreassen, C.B., Menzel, B.W. and Roth, J.A., 2006.** Anesthetic efficacy of tricaine methanesulfonate, metomidate and eugenol: effects on plasma cortisol concentration and neutrophil function in fathead minnows (*Pimephales promelas*). Aquaculture, 254: 675-685.
- Pedrazzani, A.S. and Neto, A.O., 2014.** The anaesthetic effect of camphor (*Cinnamomum camphora*), clove (*Syzygium aromaticum*) and mint (*Mentha arvensis*) essential oils on clown anemonefish (*Amphiprion ocellaris*). Aquaculture Research, 1-8; doi: 10.1111/are.12535.
- Roohi, Z. and Imanpoor, M.R., 2014.** Effects of spearmint oil and methyl salicylate oil emulsion on anesthesia of common carp. Aquaculture Research and Development, 5: 1-5.
- Roohi, Z. and Imanpoor, M.R., 2015.** The efficacy of the oils of spearmint and methyl salicylate as new anesthetics and their effect on glucose levels in common carp juveniles. Aquaculture, 437: 327-332.
- Smith, P., 2005.** Herbal medicine in Europe-relaxing regulatory standards. New England Journal of Medicine, 352: 1-12.
- Stockman, J., Weber, E.S.P., Kass, P.H., Pascoe, P.J. and Paul-Murphy, J., 2013.** Physiologic and biochemical measurements and response to noxious stimulation at various concentration of MS-222 in Koi (*Cyprinus carpio*). Veterinary Anaesthesia and Analgesia, 40: 35-47.
- Thomas, P. and Robertson, L., 1991.** Plasma cortisol and glucose stress responses of red drum (*Sciaenops ocellatus*) to handling and shallow water stressors and anesthesia with MS-222, quinaldine sulfate and metomidate. Aquaculture, 96: 69-86.
- Velisek, J., Svobodova, Z. and Piackova, V., 2005.** Effects of clove oil anaesthesia on rainbow trout. ACTA Veterinaria BRNO, 74: 139-146.
- Wagner, E., Arndt, R. and Hilton, B., 2002.** Physiological stress responses, egg survival and sperm motility for rainbow trout broodstock anesthetized with clove oil, tricaine methanesulfonate or carbon dioxide. Aquaculture, 211: 353-366.
- Wake, G., Court, J., Pickering, A., Lewis, R., Wilkins, R. and Perry, E., 2000.** CNS acetylcholine receptor activity in European medicinal plants traditionally used to improve failing memory. Journal of Ethnopharmacology, 69: 105-114.
- Zeppenfeld, C.C., Toni, C., Becker, A.G., dos Santos Miron, D., Parodi, T.V., Heinzmann, B. M., Barcellos, L.J.G.m Koakoski, G., da Rosa, J.G.S., Loro, V.L., da Cunha, M.A. and officinalis in mice. Journal of Medicinal Plants, 4: 94-99.**
- Feng, G., Liu, J., Zhuang, P., Zhang, L. and Duan, M., 2011.** Anesthesia and recovery with clove oil in juvenile Siberian sturgeon (*Acipenser baerii*). Bioinformatics and Biomedical Engineering, 1-4.
- Feo, V.D., Ricciardi, A.I., Biscardi, D. and Senatore, F., 1998.** Chemical composition and antimicrobial screening of the essential oil of *Minthostachys verticillate* Ep1. Journal of Essential Oil Research, 10(1): 61-65.
- Gholipour Kanani, H., Mirzargar, S.S., Soltani, M., Ahmadi, M., Abrishamifar, A., Bahonar, A. and Yousefi, P., 2011.** Anesthetic effect of tricaine methanesulfonate, clove oil and electroanesthesia on lysozyme activity of *Oncorhynchus mykiss*. Iranian Journal of Fisheries Sciences, 10 (3): 393-402.
- Gholipourkanani, H. and Ahadzadeh, S., 2013.** Use of propofol as an anesthetic and its efficacy on some hematological values of ornamental fish *Carassius auratus*. Springer Plus, 2: 76-80.
- Graham, A.R. and Johnston, H., 2003.** Dietary chemicals and brain function. Journal and Proceeding of the Royal Society of New South Wales, 135: 57-71.
- Hajibeglou, A. and Sudagar, M., 2010.** Effects of using the *Valeriana officinalis* extract during transportation of swordtail (*Xiphophorus helleri*). Journal of Animal and Veterinary Advances, 9: 2377-2381.
- Hseu, J.R., Yeh, S.L., Chu, Y.T. and Ting, Y.Y., 1998.** Comparison of efficacy of five anesthetics in Goldlined Sea bream (*Sparus sarba*). Acta Zoologica Taimanica, 9 (1): 1-7.
- Kolanczyk, R.C., Fitzsimmons, P.N., McKim, J.M., Erickson, S.R.J. and Schmieder, P.K., 2003.** Effects of anesthesia (MS222) on liver biotransformation in rainbow trout. Aquatic Toxicology, 64: 177-184.
- Komori, T., Matsumoto, T., Motomora, E. and Shiroyama, T., 2006.** The sleep-enhancing effect valerian inhalation and sleep shortening effect of lemon inhalation. Chemical Senses, 31: 731-737.
- Mattson, N.S. and Rippe, T.H., 1998.** Metomidate, a better anesthetic for cod (*Gadus morhua*) in comparison with benzocaine, MS222, chlorobutanol and phenoxyethanol. Aquaculture, 83: 89-94.
- Mavadati, A.H. and Habibian, R., 2011.** Comparison of effect of clove oil and 2-Phenoxyethanol on serum biochemical parameters in *Oncorhynchus mykiss*. World Journal of Fish and Marine Sciences, 3(4): 318-322.
- Mousavi, S.M., Majidi Nasab, E., Yavari, V., Rajabzadeh Ghatrami, E. and Razi Jalali, M., 2012.** Effects of two anaesthetic regimes, MS-222 and eugenol, on plasma biochemical profile in

of *Aloysia triphylla* (L'Herit) Britton.
Aquaculture, 418: 101-107.

Baldisserotto, B., 2014. Physiological and biochemical responses of silver catfish (*Rhamdia quelen*), after transport in water with essential oil